

Bemærkninger til lovforslaget

I henhold til § 9, stk. 5, i lov nr. 257 af 27. maj 1950 om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer vil denne lov være at forelægge til revision ved begyndelsen af rigsdagssamlingen 1952—53. Man har ikke i nærværende lovforslag optaget ændringer af principiel karakter, idet man finder, at loven i det store og hele har fungeret tilfredsstillende. De foreslåede ændringer tilsigter i første række på grundlag af de siden lovens ikrafttræden indhøstede erfaringer på visse punkter at tydeliggøre loven. Endvidere indeholder forslaget et par formelle ændringer samt en særlig adgang for domstolene til at fradømme en koncessionshaver de ham meddelte tilladelser til omnibus- eller fragtmandskørsel.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal i øvrigt bemærkes:

Til § 1.

Den nuværende definition på omnibuskørsel bibeholdes. Det afgørende fællesmærke for den af definitionen omfattede kørsel er, at flere af hinanden i henseende til befordringen uafhængige personer mod betaling af en enhedspris befordres med køretøjet, hvorved de enkelte passagerer får adgang til befordring for en betaling, der kun udgør en brøkdel af de samlede transportomkostninger. Af definitionen fremgår videre, at tilladelse efter loven kræves, hvad enten køretøjerne benævnes omnibusser, kapervogne, turistvogne eller andet, og loven har stadig været administreret i overensstemmelse hermed. Da der imidlertid er visse forskelligheder med hensyn til den form, hvorunder disse forskellige kategorier af omnibuskørsel udøves, har man med henblik på forebyggelse af misforståelser af en kørsels karakter fundet det hensigtsmæssigt i loven at søge optaget klarørende definitioner af de forskellige arter af omnibuskørsel.

Ved omnibuskørsel i rute (rutekørsel) forstås man den egentlige omnibuskørsel, hvis kendemærke er, at den foregår ad en bestemt rute og efter en forud lagt køreplan og takst. Under denne gruppe falder den store mængde af koncessionerede omnibusruter, der i lighed med jernbanerne regelmæssigt gennemkører en strækning og

på hele denne strækning eller eventuelt kun på en del af denne optager og afsætter passagerer.

Ved omnibuskørsel uden for rute (lejlighedskørsel) forstås man omnibuskørsel, der har det kendemærke fælles med rutekørslen, at flere af hinanden uafhængige personer befordres for en enhedspris, men som har en mere lejlighedspræget karakter, idet den i almindelighed ikke som rutekørslen er baseret på at udføre kørsel ad en forud fastsat rute eller efter en forud lagt køreplan. Tilladelse til lejlighedskørsel forudsættes — bortset fra de særlige turistkørseltilladelser — kun givet til dækning af et særligt trafikbehov, der kan motivere supplerer af det forhåndenværende trafikberedskab.

Den særlige form for omnibuskørsel uden for rute, der betegnes som turistkørsel, har efter krigen taget et stort opsving. Man finder på den ene side, at denne kørsel har sin særlige mission ved siden af det øvrige trafikberedskab, og at der derfor ikke bør lægges den unødige hindringer i vejen. På den anden side må det erkendes, at der ved turistkørslen vil kunne påføres såvel jernbaner som de koncessionerede rutebiler en følelig konkurrence, en konkurrence, der under visse forhold kan være urimelig under hensyn til, at der for begge de sidstnævnte trafikmidlers vedkommende består en trafikpligt, således at de må gennemføre den fastsatte kørsel, hvad enten der er lidt eller meget at køre med, medens turistvognene kan begrænse deres virksomhed til den mere indtægtsgivende kørsel og i almindelighed heller ikke er bundet til forud fastsatte takster.

De i forslaget optagne bestemmelser, der præciserer, hvorledes turistkørsel i henhold til en hertil meddelt tilladelse skal udføres, har hidtil været optaget som vilkår i de tilladelser, der af det i henhold til loven nedsatte landsnævn er meddelt til sådan kørsel. Forslaget indebærer således på dette punkt ikke nogen ændring af den hidtidige praksis, men man har fundet det rigtigst, at vilkårene for denne kørsel fremgår udtrykkeligt af loven.

Ved den foreslåede bestemmelse lægges der ikke den typiske turistkørsel hindring i vejen, medens det fastslås, at anden kørsel,